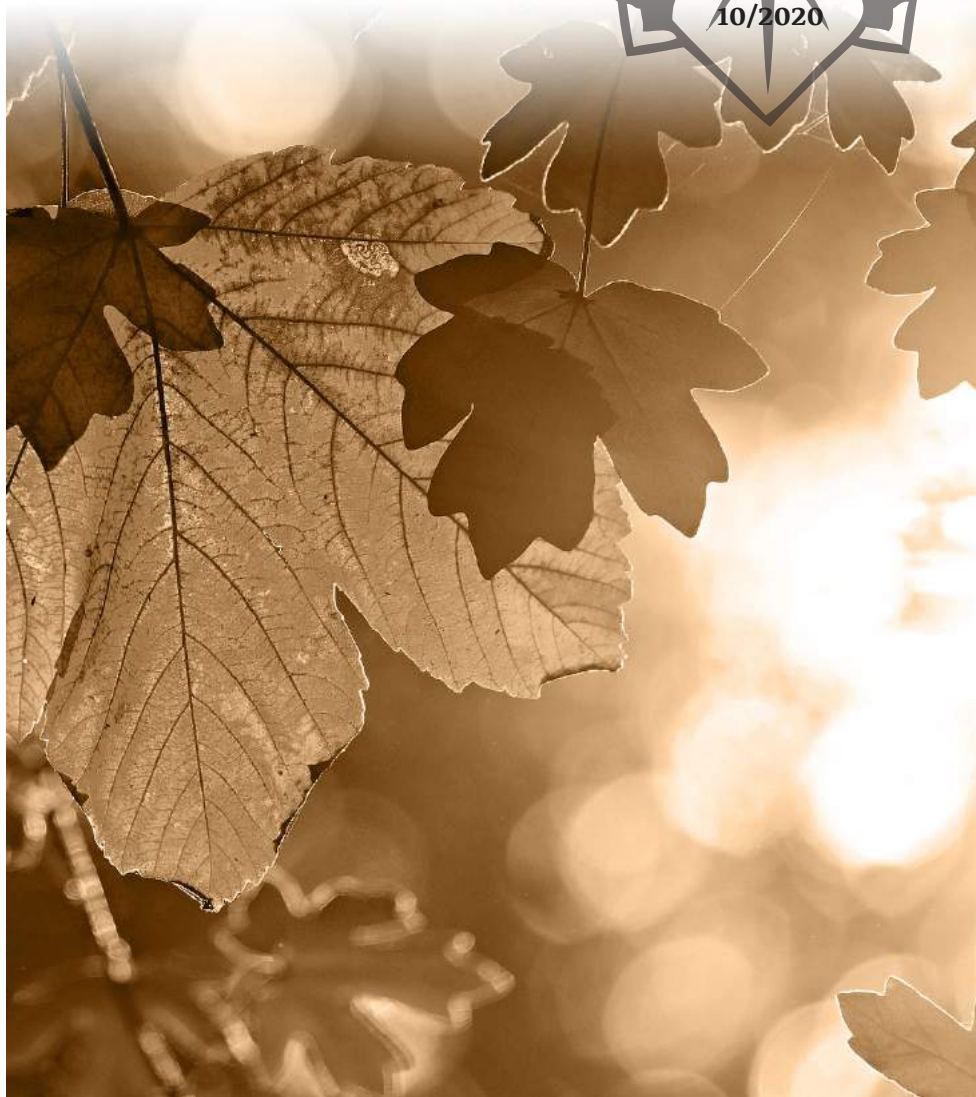

slovo

Október

MESAČNÍK CIRKEVNÉHO ZBORU ECAV RANKOVCE

10/2020

OVOCIE DUCHA SVÄTÉHO – RADOSŤ

■ JP

Začnem možno trochu provokačne, ale to, čo chcem napísať, s tým súvisí. Sú kresťanské spoločenstvá, ktoré vám povedia, že ak neviete hovoriť jazykmi (glosolalea), tak nemáte Ducha Svätého. No náš text hovorí, že ovocím Ducha sú rozličné prejavy ako láska, radosť, pokoj, dobrotivosť, nežnosť...

Takže nás veľmi nemusí trápiť, že nevieme hovoriť jazykmi, skôr by nás malo trápiť, že nám niektoré prejavy Svätého Ducha úplne absentujú.

Radosť k nim v značnej miere patrí. Vo všeobecnosti platí, že ľudia tohto sveta kresťanov nevnímajú ako radosných. Prečo? Vyberte si naše bohoslužby, na ktoré príde nejaký nestranný človek. Ako to u nás vyzerá? Spievame staré piesne, s pochmúrnou melódiou, v liturgii sú veci, kde sa smiech a radosť veľmi nehodí, k tomu nejaké liturgické modlitby a čítané i spievané biblické texty. Kázne sú poväčšine vážne, menej potešujúce a povzbudzujúce, viac vyčítajúce. Keď vám niekto pripomína vaše zlyhania, niet miesto na smiech a radosť. A nejaký vtip farára tú situáciu v našom spoločenstve nezachráni.

Pred pár rokmi bol na misijnej konferencii jeden africký kazateľ a v nedeľu, keď kázal v našom kostole v Žiline, povedal: V nebi budú Afričania skákať a tancovať a vy tam budete sedieť zo založenými rukami a pozerat'...

V našich spoločenstvách chýba radosť, dobre, to nie je až taký strašný problém, ale chýba nám radosť ako

dar Svätého Ducha, ako prejav Svätého Ducha, a to už problém je.

Aká radosť nie je ovocím Ducha Svätého

Musíme si uvedomiť, že existujú rozličné druhy radosti. Dnes sa o tieto veci ľudia zaujímajú. Ak sú nespokojní, nešťastní, chcú vedieť prečo, chcú to zmeniť, neuspokoja sa s tým, ako to je. Chceme žiť tak radosť a šťastie, ako sa nám to podáva v televízii.

V aute mám občas zapnuté Rádio Expres a jeden čas dookola moderátori opakovali: Tak si to užite! Ide víkend, tak si užívajte! Takže viac zábavy, viac tancovania, viac alkoholu... Je to zvláštne presvedčenie, ľudia si myslia, že v tom je skutočná radosť človeka. Ale dlhodobjšie to prináša sklamanie, nedá sa stále pridávať viac a viac, všetko má svoje hranice. Človek sa môže zasmiať pri dobrých vtipoch Mikiho Hrica, či Andera z Košíc, ale po pár minútach je smiech fuč a už si nič z toho nepamätáte. To sú veľmi chvíľkové radosti, bez nejakého dlhšieho vplyvu. Sú to také lacné zábavky a radosti, ale nie je tam nič

KONFIRMAČNÁ SLÁVNOSŤ (RANKOVCE, 6. 9. 2020)

trvácnejšie a hodnotnejšie. To je ako keď vám niekto povie, že ak schudnete, bude sa cítiť spokojnejší a šťastnejší. Zdravý životný štýl môže priniesť človeku radosť a nejaký krátkodobý vplyv to môže mať, ale nič trvácnejšie.

Aká radosť je ovocím Ducha Svätého

Všimnite si ten rozdiel. V Biblii je slovo radosť niečo úplne iné, ako to chápu ľudia dneška. V Biblii RADOSŤ nie je iba EMÓCIA, RADOSŤ je VLASTNOSŤ. Je uložená vo vnútri človeka.

Začnem od Starej zmluvy. Prorok Izaiáš opisuje, ako budú biedni počuť radosnú zvesť. To sa naplnilo príchodom Ježiša Krista. Žalmista v 133. žal-

me opisuje, že radosťou je, keď môžu byť bratia spolu. Je dobré a milé, keď k sebe majú ľudia blízko. To je radosť zo spoločenstva. Apoštol Pavel v liste Filipským vyzdvihuje, že radosť je v tom, keď spoločenstvo kresťanov je jednotné. „Dovršte moju radosť: Zmýšľajte rovnako, majte tú istú lásku, buďte jedna duša a jedna myseľ!“ Pán Ježiš to učeníkom prízvukoval veľmi podobne: „Toto som vám povedal, aby moja radosť bola vo vás a aby vaša radosť bola úplná.“ Vy zostanete v mojej láske a v tom, čo som vás naučil, budete zachovávať moje prikázania, a takto človek dosiahne úplnú radosť. Čudné, pretože radosť sa predsa nedosahuje plnením povinností. Skôr sa nám zdá, že radosť je v slobode.

Robím, čo chcem, môžem všetko, po čom túžim. Toto vyzerá ako radosť. Ale je to inak, ako si to dnes predstavuje moderný človek. Donekonečna sa zabávať prináša radosť? Skôr opak, prináša to pocit prázdnoty a zbytočnosti.

Vnútorňá radosť prichádza iba poslušnosťou Božej vôle. V tom je podstata duchovného daru radosti. Človek je vnútorne vyrovnaný a zmierený s Bohom, má vnútorňý pokoj a kľud, a z toho sa rodí to duchovné ovocie.

Vnútorňá radosť musí mať svoj dôvod. Poviete dobrý vtíp, a to vám vyvolá úsmev na tvári. Je to skoro automaticky, musíte sa ovládať, ak by ste chceli zadržať úsmev. To je zákon akcie a reakcie. Aj vnútorňá radosť musí mať svoj dôvod, príčiny, aby vôbec mohla byť v človeku.

Radosť, ako duchovný dar, vychádza z poznania evanjelia. Poznanie

Krista, odpustenia, Božej milosti, to všetko sú dôvody k tomu, aby človek prežíval vnútorňú radosť.

Radosť vychádza z očakávania dobrého. Čaká nás večný život a spasenie, a toto nás teší. Vieme, kam ideme, keď príde čas odchodu.

Vnútorňá radosť sa zakladá na Bohu a je z neho odvodená. Toto bežnými zábavkami človek nedokáže dosiahnuť. Jednoznačne súvisí s Bohom a On je jej pôvodcom.

Radosť je základná charakteristická črta kresťanského života. Škoda, že nevieme ten vnútorňý pocit prejavovať navonok. Preto nám ostal „image“ smutných, neveselých ľudí, bez radosti zo života. Pri tom to vôbec nie je pravda. Kresťan je vo svojej podstate radosťný človek. Mali by sme sa naučiť viac prejavovať navonok tú našu vnútorňú radosť. ■

RADOSŤ

■ ŠIMONA ONDRAŠIKOVÁ

**Stále sa radujte, neprestajte sa modliť!
Za všetko ďakujte, lebo taká je Božia vôľa pri vás
v Kristovi Ježišovi. (1.Tes 5, 16-18)**

Hneď na úvod článku mám na vás, milí čitatelia, dve otázky. Z čoho ste naposledy mali úprimnú radosť, alebo čo vás v nie tak vzdialenej minulosti potešilo? A druhá otázka znie: za čo ste dnes už ďakovali Pánu Bohu?

Žijeme v rýchlej a uponáhľanej

dobe. Máme veľa povinností, o ktoré sa musíme postarať, mnoho „deadlineov“, ktoré musíme stihnúť a samozrejme, tisíce úloh, ktoré musíme splniť. V tomto každodennom zhone sa až veľmi ľahko zabúdame radovať a zabúdame ďakovať Pánu Bohu za

dobrodennia a požehnaní.

Radosť je však dôležitou súčasťou života. Veď sám apoštol Pavel píše, že ovocím Ducha je láska, RADOSŤ, pokoj... Človek bol stvorený do vzťahu s Pánom Bohom. Nie je to však len akýsi bežný vzťah, aký máme so susedom, alebo kolegom v práci. Je to vzťah založený na hlbokej RADOSTI z prítomnosti toho druhého. A toto je tá najväčšia a najhlbšia RADOSŤ, akú môže človek vo svojom živote dosiahnuť. Keď však človek začína zabúdať na túto RADOSŤ, začína si za ňu hľadať rôzne iné náhrady. Radosť z dobrého televízneho seriálu, radosť z dobrého jedla, radosť z umeleckého vyžitia, a rôzne iné radosti. Neznamená to, že tieto radosti sú zlé, práve naopak... Avšak existuje istá hierarchia radostí. Úplne na spodku tejto hierarchie je telesná radosť (ktorú môžeme mať napríklad z dobrej hudby, či spánku), vyššie je duševná radosť (ktorú môžeme mať z dobrej hudby, maľby, či filmu), avšak úplne najvyššie v tejto hierarchii je duchovná radosť, ktorá je práve tou RADOSTOU zo spasenia

a z Božej prítomnosti v našich životoch, táto radosť je večná, a nikdy nám ju nemôže nik vziať. Človeka nedokáže nikdy naplniť žiadna radosť tak, ako tá duchovná. Môžeme sa snažiť nájsť si za ňu náhrady, môžeme sa snažiť zaplniť prázdno duševnými a telesnými radostami, no nie je to možné. Život človeka jednoducho nemôže byť nikdy úplný bez RADOSTI, ktorú máme v Pánu Bohu.

Nedávno mi boli položené presne tie otázky, ktoré som sa vás opýtala na začiatku článku, a keď som si na ne v mysli odpovedala, zostala som v šoku. Zistila som totiž, že mnohé z Božích požehnaní som prestala vidieť ako vzácnosť a začala som ich brať len ako každodennú samozrejmosť. Uvedomila som si taktiež to, že častokrát vyhľadávam len akési „náhrady radosti“ za tú najviac naplňujúcu RADOSŤ, ktorá sa dá nájsť len v Pánu Bohu. Preto chcem povzbudiť dnes aj vás k neprestajnému ďakovaniu a vyhľadávaniu tej RADOSTI, ktorá sa nedá napísať inak ako veľkými písmenami. ■

Rozsypané perly múdrosti o radosti

Pravá láska je tá, v ktorej máme väčšiu radosť z druhého, ako sami zo seba. (Maháthmá Gándi)

Radosť je modlitba, radosť je sila, radosť je láska, radosť je z lásky upletená sieť, do ktorej sa dajú chytiť duše. Boh miluje radostného darcu. Ten, kto dáva s radosťou, dáva najviac. (Matka Tereza)

Tam, kde prinášaš úsmev a radosť do života, robíš najkrajšiu vec na svete. (neznámy autor)

Najlepším spôsobom, ako začať každý deň, je pri prebudení myslieť na to, či dnes môžeme spraviť radosť aspoň jednému človeku. (Friedrich Nietzsche)

Život je vzrušujúce a radostné dobrodružstvo s Bohom a s človekom vo svete svetla a temnoty. (neznámy autor)

Nechcem žiť zbytočne, ako väčšina ľudí. Chcem byť užitočná – chcem prinášať radosť ostatným ľuďom. (Anne Frank)

O radosť sa človek delí, zatiaľ čo smútok nosí sám. (Jan Spálený). ■

DEBORA - ZNÁMA PROROKYŇA A SUDKYŇA

■ MONIKA BEŇOVÁ

Debora bola Lapidotova manželka. Sedávala pod palmou medzi Rámou a Bételom na Efraimskom pohorí a synovia Izraela prichádzali k nej na súd. Meno Debhóra znamená včela. Včely sú známe usilovnosťou, ale aj tým, že tvoria vzácny produkt – med. Žalmista prirovnáva Pánove výroky k sladkosti medu. Debora ako prorokyňa hovorila Božie slovo.

Keď Izrael páchal hriech, Pán ich vydal do rúk kanaánskeho kráľa Jabina. Jeho vojvodca Sisera ich dvadsať rokov utláčal. Izrael v pokání volal k Hospodinovi a On ho vypočul zvláštnym spôsobom. Na záchranu mu poslal ženu, ktorá zavolala Baraka z Neftaliovho Kádeša a povedala mu: „Pán, Boh Izraela, ti prikazuje: Choď, tiahni na vrch Tábor a vezmi so sebou desaťtisíc mužov z Neftaliových synov a zo Zabulonových synov! Jabinovho vojvodu Sisera ti s jeho vozmi a zástupmi privediem k potoku Kišon a dám ti ho do ruky.“ Barak neodporoval, svoju poslušnosť Bohu však podmienil: „Ak pôjdeš ty so mnou, pôjdem aj ja, ale ak ty nepôjdeš, nepôjdem ani ja.“ Jej odpoveď bola zároveň aj pokarhaním: „Pravdaže pôjdem s tebou, ale sláva z výpravy, na ktorú sa vyberáš, nebude patriť tebe, lebo Pán vydá Sisera do ruky ženy.“

A tak odišla spolu s Barakom a mužmi. Keď Siserovi oznámili, že Barak vytiahol na vrch Tábor, zvolal všetkých deväťsto železných bojových vozov a mužstvo k potoku Kišon. Debora naďalej posmeľuje Baraka: „Hor sa! Lebo toto je deň, keď Pán vydá Sisera do tvojej ruky. Či nepôjde sám Pán pred tebou?“ Keď zostúpili z Tábora, Pán uviedol do zmätku vojsko Sisera. Potok Kišon sa rozvodnil a železné vozy v ňom uviazli. Celé vojsko padlo. Sisera peši utekal z bojiska, aby sa zachránil.

Debora bola hnacou silou, ktorá držala pokope vojvodu Baraka a skupinu kmeňov, svojou prítomnosťou a povzbudzovaním dopomohla Barákovi a jeho vojsku k víťazstvu nad kanaánskym kráľom. Tento boj je opísaný v tzv. Deborinej piesni (Sud 5,2-31). Táto pieseň je považovaná za najstarší text Starej zmluvy. Pravdepodobne vznikla a aj bola zapísaná hneď po udalostiach, ktoré opisuje, a tak vďaka nej máme k dispozícii cenné závery o vtedajších historických a národných skutočnostiach.

Debora nebola iba múdra žena s výborným postrehom, bola skutočná prorokyňa – hovorila Božie slovo. Po druhú, Debora bola žena rýdneho charakteru, oddaná Bohu a spoľahlivá. Je zjavné, že doba sudcov bola temným obdobím v histórii Izraela. Izaiáš hovorí, že vláda ženy je znakom úpadku, nie oslobodenia (Iz 3, 12). Debora ako sudkyňa nezaistovala vojenské vyslobodenie z rúk utláčateľa. Či už riešila problémy ako „Mám si vziať Máriu alebo Janku?“ alebo „Peter mi ukradol prasa, nech mi ho vráti späť!“ text jednoducho nehovorí. Nech sú však detaily akékoľvek, vieme, že jej súdenie znamenalo rozhodovanie alebo vedenie radami. V tomto zmysle „súdila“, ale nebola „sudcom“ tak, ako je táto funkcia opísaná v knihe Sudcov.

A napokon je zjavné, že jej služba nenarúšala jej domáce povinnosti manželky a matky, pretože ľudia prichádzali za ňou pod palmu. Teda neobchádzala Izrael, ako to je u iných sudcov zjavné, ale ľudia prichádzali za ňou. Je to len maličký postreh, ale pomáha nám vidieť Deboru v jej živote manželky a matky. ■

MÍLNIKY REFORMÁCIE – OKTÓBER 1520: BLÍŽIACE SA BLESKY BÚRKY REFORMÁCIE

■ LUBOSLAV BEŇO

Vzniknutý spor medzi Dr. Martinom Lutherom a rímskou kúriou (pápežom) nijako neustával, aj keď pokusy o zahasenie tohto ohňa boli.

Naposledy sme sa pri dejinách našej reformácie zastavili v júnovom čísle. V júni 1520 vydalo pápežské konzistorium kardinálov zlopestnú bulu Exsurge Domine proti Lutherovi. V nej dostal výhražných 60 dní na pokánie a odvolanie svojich vyjadrení. Aj keď bola bula v Nemecku zverejnená snahou reformátorovho protivníka Johannes Ecka, k samotnému Lutherovi sa dostala až začiatkom októbra 1520 a čas 60 dní začal plynúť od doručenia zásielky. Luther hneď ohlásil, že ju napadne ako lživé a bezbožné Eckovo dielo, čo mu napokon potvrdil aj pápežský legát Karl von Miltitz. S ním sa Luther ešte raz stretol 12. októbra 1520 v kláštore antonitov v Lichtenbergu (dnes súčasť mestečka Prettin).

Miltitz sa pokúsil Luthera priviesť k akémusi zmiereniu sa s pápežom a navrhol mu zverejniť list, v ktorom opíše, že všetok konflikt s Rímom vznikol vlastne kvôli Eckovi. Reformátor s tým aj súhlasil, chcel dosiahnuť zmier a dúfal, že pápeža privedie k biblickému a teda správne chápaniu učenia o cirkvi. Lenže to už

predtým inde označil pápeža za „skutočného a stelesneného antikrista“. Legát Miltitz chcel, aby sa všetko riešilo v tichu cirkvi za zavretými dverami, na toto však už reformátor nemohol pristúpiť, jeho spisy O slobode kresťana a Otvorený list pápežovi Levovi X. boli písané a hneď aj vydané pre celú nemeckú verejnosť. V nich sa ostro postavil voči existencii rímskeho dvora a Leva X. vyzval, aby sa oslobodil od lživých pochlebovačov vo svojom okolí. Pápež je podľa neho nešťastník, sedí ako ovečka medzi vlkami, ako Daniel medzi levmi a Ezechiél medzi škorpiónmi. Nie je zástupcom Kristovým, ale služobníkom všetkých Božích služobníkov a nachádza sa v najbiednejšom stave, ako akýkoľvek človek na zemi. Luther pozval pápeža k odstraňovaniu neporiadku v cirkvi.

Miltitzove diplomatické pokusy s reformátorom tu nadobro končia, za odvážnym wittenberským profesorom stoja jeho študenti a čoraz viac ľudí. Začínajúca búrka sa nijako nechystá zmĺknúť. Reformátor sa 17. novembra oficiálne u notára odvoláva na všeobecný koncil cirkvi. Nestačí už iba pápežova odpoveď, koncil je najvyšším orgánom, zvolaním všetkých hodnostárov celosvetovej cirkvi. Odchod od Ríma začína byť jasnejší a jasnejší. ■

Viete, o čom sa písalo v septembri 1996? Nuž, aj o úrode. A nielen o nej. Veď si prečítajte a pouvažujte, či sa to napísané netýka aj dnešku...

O ÚRODE, VĎAČNOSTI A VŠELIČOM INOM

■ MILAN BAJUS

Prišiel turista k bačovi na vršok a pýta sa: „Bača, darí sa tu zemiakom?“
„Nedarí.“
„Ani keď pohnojíte?“
„Ani vtedy.“
„Ani keď zasadíte, okopujete a striekate?“
„Nó, keď zasadíme, tak to je iné, vtedy rastú.“

Keď mi Fino naznačil, že už by som snáď mohol čo-to aj ja k téme Úroda napísať, povedal som si: Prečo nie? Na kombajne som robil, úrodu som videl, som z Boliarova, nejaké hektáre máme, písať viem...

Možno podvedome spájame úrodu: 1. s obilím, 2. s bandurami. Bude to asi tým, že patria k našim každodenným požívatinám (Chlieb náš...), aj keď ich skutočnú hodnotu si niekedy neuvedomujeme. Ale „úroda“, to je aj iné „ovocie“ – ovocie našej práce (pocitivej) vyjadrené napríklad v Skutkoch.

Poznámka: pri tom „pocivom ovocí“ mi napadá jeden rozhovor s kolegom, ktorý mi v jeden pondelok vraví: „Tak som v sobotu riadne našťval suseda!“ bolo mi čudné, že sa tým chváli, tak som sa spýtal, že ako. „Obral som všetky svoje paradajky.“

Začudovane som sa zatváril, čo mohlo na tom tak pobúriť suseda, a tak mi to vysvetlil: „Vieš, on si z nich chodil každý večer potichučky natrhať.“

Ale nie o takej úrode som chcel. Teda naspäť k veci. Čo je úroda, to vieme, pravda? Navyše vieme, aj odkiaľ sa berie – poctivá práca (minulé číslo), napr. na poli. Ďalej tu máme? Príprava a kvalita pôdy, výber odrody, závlahy..., stráženie (aby sa zemiacky nerozutekali)..., zber. Niekedy sa mi stane, že na nejaký ten „faktor“ pozabudnem. Aj vám? Napr. všimli ste si? Pominulé roky boli pomerne suché. Tak sme si „slušne“ i menej slušne poreptali. Pôda bola popraskaná, ale keď sme – biblicky povedané – zhromaždili do stodoly, ešte sa nám aj zvýšilo, možno sme čo-to aj predali. Tento rok zasa prší, zasa máme prečo hundrať.

Ale – pri dostatočnej chuti bolo a verím, že aj bude dosť dní na zber. A na hladomor to tiež nevyzerá, skôr sa niečo predá, prichová atď.

Treba sa poďakovať sebe: za výber odrody, okopávanie, neviem čo... Stačí to? Nestáva sa nám, že zabudneme pri všetkých svojich zásluhách na to, kto to všetko požeňuje, dopraje sily, schopnosti? Nestáva sa nám, že pozabudneme ďakovať?

GRILOVAČKA FARÁROV SENIORÁTU
(RANKOVCE, 31. 8. 2020)

S poďakováním súvisí aj ďalšia vec: 10%, jedna desatina, čiže DESIATKY. Jeden pán, s ktorým som sa bavil na túto tému, vravel: „To by sa v našej cirkvi neujalo. Je pritom zarážajúce, že evanjelici boli zväčša nositeľmi osvety ozdravujúcich alebo zdravých myšlienok. Možno je to totalitou, možno mentalitou.“

Neviem, koľko ľudí dáva desiatky. Pomerne ľahko sa mi o tom rozpráva, keď som doteraz iba študoval. Koľko je 10% zo známky? Alebo je pravdou, že sa ľahšie dáva desiatok z 500 Sk (mesačný príjem) ako napr. z 10 000?

A platí to, čo o zemiakoch. Spomeň

si, kto ti to dal (aj mne) a možno nebudeš mať až taký problém niečo z vďačnosti vrátiť. Aj keď nemusím.

Na záver mi nedá nespomenúť ešte jednu úrodu, dôležitejšiu, stojacu za zamyslenie aj bez mojich úvah:

„Tí, čo sú zasadení v dome Hospodinovom prekvitajú budú...ponesú ovocie i v šedinách a budú svieži, čerství.“ (Žalm 94,14-15) „A do dobrej zeme zasiaté sú tí, čo počúvajú slovo, prijímajú ho a prinášajú úžitok...“ (Marek 4,20) „Nemôže dobrý strom niesť plané ovocie...“ (Matúš 7,18) „Ale ovocie Ducha je...“ (Gal 5,22). ■

SEPTEMBER MEDZI NAMI

■ LUBOSLAV BEŇO

Všetci sme čakali, ako sa v zmenených podmienkach spustí nový školský rok. A skutočne začal s mnohými obmedzeniami a úpravami.

S príchodom školy sa spravidla začína aj náš pravidelný cirkevný život. Lenže my sme ostali v otázkach, do čoho sa pustiť a s čím radšej čakať?

Vyučovanie evanjelického náboženstva na školách začalo hneď, ako sa školy otvorili. My vyučujeme náboženstvo na školách v Bidovciach (2 hodiny), Herľanoch (4 hodiny) a Bačkovíku (4 hodiny). Na všetkých školách vyučuje moja manželka, ja učím iba deti v Herľanoch. Takto sme si vyučovanie rozdelili preto, lebo ja sa venujem spravidla každý deň aj chlapcom z murárskeho odboru Spojenej školy z Košíc na Alejovej, ktorí u nás pri úpravách farského dvora absolvujú svoju praktické vyučovanie.

Po porade s vedúcimi besiedok sme sa rozhodli otvoriť aj naše besiedky. Každá vo svojom pôvodnom čase. Najviac ohrozenou pred nedostatok detí je besiedka v Bačkovíku, uvažujeme o spojení besiedky s čakanovskou.

Mládež pokračuje tak, ako predtým, ich čas je vyhradený na sobotu večer. Väčšinou sa stretávali vonku, v altánku alebo na dvore pred farou. Rodinky sa zišli v Herľanoch aj v Bačkovíku.

Prvá nedeľa v mesiaci, 6. 9. patrila našim ôsmim konfirmandom a ich slávnosti vstupu medzi dospelých členov cirkvi. Skúška sa uskutočnila už týždeň predtým v Boliarove, slávnosť však už bola v matkocirkevnom kostole v Rankovciach. Naplnený kostol, bohoslužby doplnené programom mládeže, speváckym triom či sestrami Grešovými trvali takmer dve a pol hodiny, výzvou bola aj tu hygienická situácia a museli sme dodržať všetky predpisy okolo nej. O našej konfirmačnej slávnosti vyšiel aj obsirnejší článok v septembrovom čísle Evanjelického posla spod Tatier.

Ďalšia nedeľa, 13. 9. bola opäť bohatá na stretnutia. Na ranných bohoslužbách s Večerou Pánovou sme vstúpili do nového školského roka špeciálnym požehnaním žiakov, študentov aj pedagógov. Popoludní sme mali prvé vyučovanie s novými konfirmandami, celkom ich máme 14. Noví konfirmandi boli privítaní aj na svojom prvom stretnutí dorastu hneď potom, sprevádzať ich bude 5 vedúcich (G. Beňová, M. Matej, Š. Ondrašiková, V. Nosáľová a D. Hrehor). Keď dorastenci odchádzali domov, striedali sa so sestrami, ktoré práve prichádzali na zborové stretnutie žien,

UPRATOVANIE
KOSTOLA
PRED
KONFIRMÁCIOU

ktoré sa konalo v rankovskom kostole a aj s členmi komisie na úpravu štatútu a vokátora, ktorí zase obsadili zborovku na fare. (Ak sa vám zdá, že toho bolo na jeden deň priveľa, tak ani po skončení týchto dvoch súbežných stretnutí na fare ešte nebol koniec, ešte nasledovalo stretnutie sa so snúbencami pred sobášom.)

Nasledujúca nedeľa 20. 9. bola opäť slávnosťou, tentokrát sme si v Rankovciach pripomenuli pamiatku posvätenia kostola.

Od septembra začína opäť v obmedzenom móde fungovať aj komunitné centrum na fare, cez okresný úrad ÚPSVaR pracuje jedna pracovníčka a bude sa venovať róm-ským deťom prvého ročníka.

V tomto mesiaci sme boli aj svedkami spoločného áno dvoch mladých

ľudí, Petra Drabanta z Rozhanoviec a Aleny Ruščákovej z Bačkovíka, do manželstva vstúpili v Košiciach 26.9.2020. Sobášil som ich ja. Prajeme im Božie sprevádzanie ich životom.

V správe o zbere za leto sme akosi pozabudli informovať o pohreboch. Preto teraz naprávame, v nádeji vzkriesenia sme sa lúčili s týmito bratmi či sestrami, opustili nás: 22. 7. Vincent Samko z Čakanoviec, 89-ročný, 25. 7. Alžbeta Sabolová, r. Sabová z Bačkovíka, 91-ročná, 29. 7. Tibor Petrila z Boliarova, 63-ročný, 30. 7. Anna Mičková, r. Šoffová, 74-ročná a 11. 9. Marta Vangorová, r. Bočkorášová z Boliarova, 79-ročná. Pozostalým plynie z Božieho slova nádej o večnosti, ktorú má pre svojich verných pripravený náš Pán a Spasiteľ. ■

NÁVRH NOVÉHO FINANCOVANIA CIRKEVNÉHO ZBORU

■ FRANTIŠEK KOREČKO

Synoda ECAV na svojom zasadnutí 10. októbra 2020 prijala skupinu zákonov, ktorými budú cirkevné zbory povinné prispievať na mzdu svojho farára formou ročného príspevku. Príspevok bude možné rozdeliť do 4 splátok.

Prijatý cirkevný model bude výšku zborového príspevku pre nastávajúci rok vypočítavať následným vzorcom: (štátom stanovená minimálna mzda * počet farárov zboru) + (0,65% minimálnej mzdy * počet členov zboru) + 3% príjmu cirkevného zboru. Ak do vzorca doplníme premenné cirkevného zboru Rankovce, výška odvodu pre nastávajúce obdobie sa bude pohybovať na úrovni približne 5.100,- Eur. Prvú štvrtinu bude mať pri tom zbor za úlohu odviezť do 28. 2. 2021. (Pre informáciu minimálna mzda v roku 2020 v hrubom činí sumu 580 Eur, po uhradení odvodov v čistom 477 Eur.)

Tento vzorec je pre zbory záväzný len do budúcej Synody, ktorá po roku fungovania financovania ukáže jeho životaschopnosť a navrhne jeho úpravy. Už teraz vieme, že Synoda 2020 si dala za cieľ dorovnať mzdu farárov do výšky presahujúcej minimálnu mzdu o 15 percent. Nariadenie vlády pritom v prípade minimálnej mzdy stanovuje niekoľko stupňov v závislosti na výške vzdelania pracujúceho.

Ak by sme výšku vypočítaného odvodu na farárov 5.100,- predelili počtom evidovaných členov zboru (704 osôb), člen zboru by nad rámec doterajších príspevkov mal v budúcom roku zaplatiť na chod zboru sumu približne 7,30- Eur. Zhruba o túto čiastku by sa teda mal navýšiť cirkevný príspevok člena zboru. Ak hodnotu predelíme 12 mesiacmi, dostaneme mesačnú hodnotu 0,60,-, teda sumu 1 litra plnotučného mlieka. Týmto príspevkom by sme zabezpečili mesačnú čistú mzdu farára vo výške cca 600 Eur.

Komisia pre nové financovanie cirkevného zboru Rankovce pripravuje pre budúci konvent 2 modely financovania zboru. Ich hrubý rámec Vám predstavujeme.

MODEL 1 - Každý nech dá, ako si umienil v srdci (2Kor 9,7)

Tento model vychádza z princípu dospeljej ľudskej slobody preberajúcej zodpovednosť za cirkevný zbor, v ktorom rodina prijíma Božie požehnanie. Domácnosť sama stanoví raz za rok (zväčša koncom roka) výš-

ku mesačného príspevku domácnosti, ktorý sa zaviazá nastávajúcich 12 mesiacov odovzdávať cirkevnému zboru. Komisia navrhuje stanoviť výšku mesačného príspevku nie nižšiu ako 5% mesačného príjmu domácnosti. Spôsob odovzdávania príspevku môže využívať jednoduchú podobu trvalého príkazu z účtu, v prípade členov bez bankového účtu by si títo stanovenú čiastku mesačne odkladali a osobne ju odovzdali v kvartálnom alebo polročnom intervale.

Výhodou tohto modelu je sloboda stanoviť si výšku príspevku na základe výšky Božieho požehnanja odzrkadleného v mesačnom príjme. Nepopierateľnou výhodou je aj jednoduchšia príprava zborového rozpočtu, potenciálne vysoká výnosnosť a príležitosť pre materiálny a duchovný rozvoj cirkevného zboru. Nevýhodou je v prípade členov bez bankového účtu náročnejšia administrácia výberu.

MODEL 2 – zvýšený cirkevný príspevok

Tento model nie je potrebné bližšie predstavovať, nakoľko ho tradične používa väčšina evanjelických a. v. cirkevných zborov. V prípade cirkevného zboru Rankovce je potrebné výšku cirkevného príspevku pre nastávajúci rok zvýšiť na hodnotu min. 20 Eur na člena cirkevného zboru.

Výhodou tohto modelu je spravodlivé delenie nákladov na prevádzku zboru medzi všetkých členov, aj fakt,

že je to zabehaný model. Nevýhodou na strane druhej je problematický výber vyššieho príspevku v prípade formálnych členov zboru.

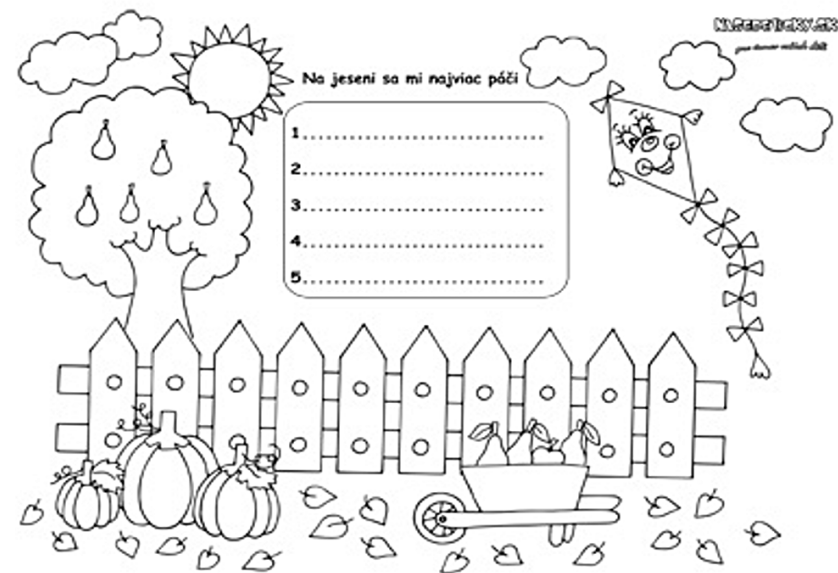
V prípade 1. modelu uvádzame ako kľúčový ekonomický faktor relatívne vysokú výšku výnosnosti, čo zboru prinesie príležitosť materiálneho a duchovného rozvoja. Na základe čoho tak usudzujeme? Komisia urobila na začiatku svojej činnosti jednoduchý audit evidencie členov zboru, ktorým zistila, že na duchovnom živote zboru sa pravidelne zúčastňuje 172 členov s mesačným príjmom (mzda alebo dôchodok). Minimálny mesačný príjem v roku 2020 (dôchodok) je stanovený vo výške 334 Eur. V prípade záväzku 100% praktikujúcich členov s príjmom mesačne uhrádzať 5% z príjmu, by pre cirkevný zbor znamenal mesačný príjem minimálne 16 Eur * 172 os. = 2.872 Eur. Možno je predpoklad 100% pravidelných darcov odvážny, zároveň ale platí, že príjem časti členov zboru prevyšuje mesačnú čiastku 334 Eur.

Autor tohto článku je presvedčený, že osobné rozhodnutie domácnosti dávať s mesačnou pravidelnosťou cirkevnému zboru časť prijatého Božieho požehnanja, znamená dovoliť Pánu Bohu, aby sme mohli byť ako jednotlivci, domácnosti i samotný cirkevný zbor ešte viac požehnaní vo všetkom materiálnom i duchovnom. Dôverujme Pánu Bohu, že sa o nás dokáže a chce postarať viac, než si to dokážeme predstaviť. ■

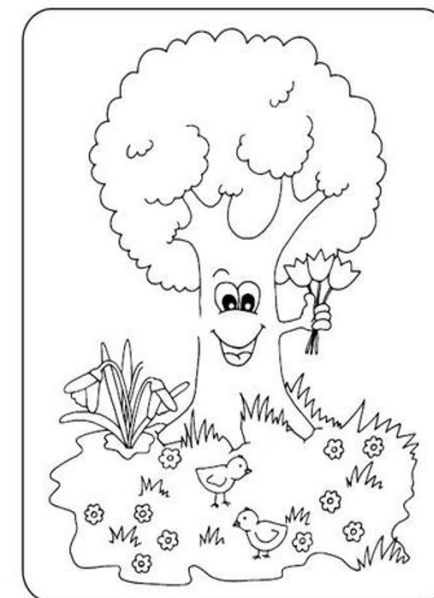
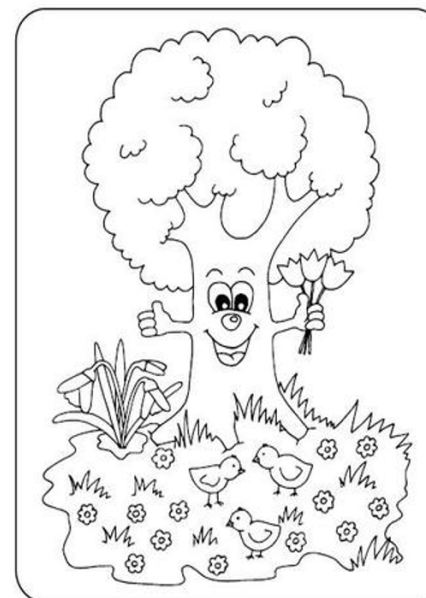
VOLNÝ ČAS

■ MÁRIA HREHOROVÁ

Jeseň má mnoho farieb. Použi ich pri vyfarbovaní obrázkov ...

Dobre si prezri obrázky a nájdí desať rozdielov.
Čo chýba na obrázku vpravo? Chýbajúce veci dokresli.

CIRKEVNÝ ZBOR ECAV RANKOVCE

PROGRAM ZBOROVÝCH PODUJATÍ

OKTÓBER 2020

Milí naši bratia a sestry!

Opäť sme sa dostali do situácie, keď kvôli opatreniam v boji proti koronavírusu sú zastavené klasické stretnutia aj v cirkvi. Preto sa opäť dočasne nebudeme stretávať fyzicky na bohoslužbách, večierkach, biblických hodinách, besiedkach, konfirmačnej príprave, dorastoch, mládeži, rodinkách, spevokole, stretnutiach žien, posedeniach pri čaji či iných aktivitách, ktoré sú súčasťou nášho cirkevnozborového života.

Ak by však cirkev mala byť živá iba kostolmi a zborovými priestormi, to by bolo nezdravé. Preto budeme hľadať možnosti, ako čo najlepšie formou dostupnej komunikačnej techniky obnoviť, čo sa dá.

Opäť budeme do vašich domácností distribuovať kázne k domácim pobožnostiam. Prosíme, urobte si vo svojich obývačkách každú nedeľu rodinné bohoslužby, použite vytvorené materiály, ak je možné, spievajte piesne, modlite sa,

prežívajme takto ako jedno duchovné spoločenstvo čas s naším Pánom. Pristupujme k vzniknutej situácii zodpovedne, aj v cirkvi. Veď ak nebudeme zodpovední my v cirkvi, ktorí sme podľa evanjelickej etiky akýmsi svedomím národa, ako chceme, aby sa zodpovedne správali aj ostatní?

Pre ostatné aktivity sa pokúsime zabezpečiť online stretnutia formou moderných aplikácií. Ešte o nich budeme informovať – najmä na našej internetovej stránke a na sociálnych sieťach.

Sviatosti a iné posvätné úkony (krsty, sobáše, pohreby) nie sú zakázané, ale s obmedzeniami, ktoré budeme taktiež dodržiavať.

Vydržme a bojujme každý, ako nám je to dané. Veríme, že tento boj s Pánovou pomocou víťazne vybojujeme a v čo najbližšom čase sa opäť uvidíme tvárou v tvár!

Vaši farárovci

Vydavateľ: Cirkevný zbor ECAV Rankovce **Redakčná rada:** Ľubo Beňo, Monika Beňová, Katarína Hašková, Mária Hrehorová, Daniel Goduš, Lucia Godušová, Janette Peková, Milan Vojtko **Grafika:** František Korečko **Ročník:** XXIV. **Číslo:** 10 **Adresa redakcie:** Ev. farský úrad, Rankovce 21, 044 45 **Mobil:** 0918 828 307 **E-mail:** casopis.slovo@gmail.com (redakcia), ecav@rankovce.sk (farský úrad) **Web:** ecav.rankovce.sk **Obálka:** Ilustračný obrázok.